

GAZETA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 30 (347)

Mierzeszyn, lipiec 2019 r.

ISSN 2082-0089 Rok 10

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Mierzeszyn, 28 czerwca 2019 roku

Kazanie ks. Andrzeja Sowińskiego w czasie Mszy świętej w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, 28 czerwca 2019 roku

NAJŚWIĘTSZE SERCE PANA JEZUSA ULECZENIEM ZŁA NASZYCH CZASÓW

Bracia i Siostry!

Gromadzimy się znowu w tym naszym kościele wzniesionym przez Braci ewangelików na przełomie XIX i XX wieku, aby uczcić Najświętsze Serce Pana Jezusa. Tu jest czczone przez nas, katolików, przez trzydzieści lat. Kościół ten jest prawdziwym Domem Bożym przygotowanym dla człowieka, aby człowiek odnalazł swojego Boga, swojego Stwórcę, Odkupiciela i Uświęciciela. Gromadzimy się dziś na Świętej Eucharystii, aby Trójjedynemu Bogu dziękować za wielki dar: dar Miłości. Ten dar Miłości jest w szczególny sposób zakorzeniony w Najświętszym Sercu Pana Jezusa. Dzień dzisiejszy jest także swoistym rachunkiem sumienia dla każdego z nas. Wśród nas jest dużo dobra, ale niestety jest także dużo zła. Każde zło niszczy człowieka. Jest trutką dla człowieka, zamyka mu bramy Królestwa Bożego!

Moi Drodzy!

Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa zawsze był traktowany jako lekarstwo na zło czasów, w których przyszło żyć Kościołowi. Można się o tym przekonać czytając encyklikę Ojca Świętego Leona XIII (1878-1903) „*Annum sacrum*” o poświęceniu się ludzi Najświętszemu Sercu Jezusa z 1899 roku. W tej encyklice Leon XIII opisał zło swoich czasów. Za to zło papież uznał usuwanie Prawa Bożego z życia społecznego i wygnanie Boga z tego świata. Lekarstwem na to zło miało być „*Poświęcenie rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa*”. Dlatego do encykliki „*Annum sacrum*” Leon XIII dołączył modlitwę, którą dobrze znamy. Rozpoczyna się ona od słów: „*O Jezu Najśłodszy odkupicielu rodzaju ludzkiego...*”. Dzisiaj odmawiamy tę modlitwę w wersji „*politycznie poprawnej*”. Natomiast w wersji „*politycznie niepoprawnej*” modlitwa ta obejmuje również tych, którzy przez chrzest należą do Kościoła i wierzą w tego samego Chrystusa, co katolicy, choć wierzą jednak inaczej. Dalej modlitwa ta obejmuje wyznawców islamu, którzy żyją w ciemnościach, aby zostali doprowadzeni do światła Królestwa Bożego. Wreszcie modlitwa ta obejmuje dzieci narodu, który został wybrany jako pierwszy, aby spłynęła na ten naród kąpiel odrodzenia i życia. Leon XIII przypomina prawdę wiary, że Jezus jako Jednorodzony Syn Ojca posiada z Nim, wspólnie tę samą boską naturę i dlatego wspólnie z Ojcem najwyższą władzę nad całą rzeczywistością stworzoną. Dlatego też można Sercu Jezusa poświęcić wszystkich ludzi: pogan, muzułmanów, żydów i chrześcijan – niekatolików.

My katolicy odmawiając „*Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa*” powinniśmy odnieść do siebie następujący

fragment tego „*Aktu*”: „*wielu nie zna Ciebie wcale, wielu odwróciło się od Ciebie wzgardziwszy przykazaniami Twymi*”. Mamy dzisiaj wielu katolików z metryki Chrztu świętego, którzy jednak nie znają prawd swojej wiary, pomimo, że mamy „*Katechizm Kościoła Katolickiego*”, „*Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*” i katechizm młodzieżowy „*YOUCAT*”. Wielkim problemem współczesnego Kościoła jest analfabetyzm religijny, na który zwrócił uwagę Ojciec Święty Benedykt XVI w czasie spotkania z kapłanami diecezji rzymskiej: „*Wszystko się kończy na pierwszej katechizacji. Pozostaje w niej jakieś jądro, albo i nie. Wierzący pozwala się unosić na falach świata, i nie jest w stanie jako dorosły kompetentnie i z głębokim przekonaniem wyłożyć filozofii wiary, jej wielkiej mądrości, jej racjonalności, by otworzyć również oczy innych, otworzyć ich oczy na to, co jest prawdziwe i piękne w świecie*”. Jakimś przykrym doświadczeniem jest część postaw młodych ludzi, którzy po przyjęciu sakramentu Bierzmowania, przestają praktykować swoją wiarę, którą jednocześnie w tym sakramencie przyrzekali bronić i żyć według niej.

Drodzy Bracia i Siostry!

Pilnym zadaniem dla każdego katolika jest zatem poznawanie prawd swojej wiary. Kto nie zna prawd swojej wiary, nie będzie w nie wierzył. Nie można bowiem wierzyć w coś, czego się nie zna. Bez znajomości prawd wiary można być co najwyżej katolikiem z metryki Chrztu świętego. Katolikiem z metryki Chrztu czyni również pogarda dla Prawa Bożego. Znane jest powiedzenie: „*Jeżeli nie żyjesz tak jak wierzysz – to będziesz wierzył tak jak żyjesz*”. Rozdźwięk pomiędzy życiem a wiarą prowadzi z reguły do ateizmu. Zbyt często rozwód ze współmałżonkiem kończy się rozwodem z Bogiem. Życie w konkubinacie, w grzesznym związku często staje się życiem, kiedy odrzuca się Boga i wszelkie zasady moralne. Prawo Boże staje się nieznosnym wyrzutem i dlatego, aby usunąć ten wyrzut, trzeba rozwieść się z samym Prawodawcą, którym jest Bóg. Tymczasem Prawodawca – Bóg wie co jest dobre dla człowieka, i to dobro zadaje człowiekowi w swoim prawie.

Lekarstwem na zło, jakim jest analfabetyzm religijny i pogarda dla Przykazań Bożych wśród samych katolików, może być kult Serca Pana Jezusa. Według Ojca Świętego Leona XIII z Serca Jezusa można zaczerpnąć ogień do rozpalenia w sobie wygasłej miłości. Serce Jezusa jest bowiem ogniem miłości. W naszym ludzkim organizmie serce jest bardzo egoistycznym organem. Aby żyło musi podporządkować sobie cały organizm. Serce Jezusa jest całkowicie inne. Ono nie dba o ocalenie samego siebie jak nasze ludzkie serce. Ono dba o ocalenie innych i dlatego pozwoliło się przebić włócznią żołnierza. W ten sposób Serce Jezusa okazało nam swoją bezinteresowną miłość. Ta miłość Serca Jezusowego przyzywa nasze serca do

miłości, która pragnie poznać Tego, w którego się wierzy i zachowywać Jego prawo.

Świat, w którym żyjemy, jeszcze radykalniej usuwa Prawo Boże, i wygania Boga. Chce on być rajem, w którym miejsce Boga zajmuje człowiek, a miejsce Prawa Bożego zajmuje fałszywa „wolność” rozumiana jako dowolność, tworzenie własnych zgubnych zasad.

Poprzednia niedziela, (23 czerwca 2019 roku) w całej Polsce była dniem publicznego prześlągania Boga za ostatnio popełnione w naszej Ojczyźnie świętokradztwa. Śpiewaliśmy suplikację „Święty Boże, Święty Mocny...” Niestety, grupy zagubionych Polaków publicznie profanowały Najświętszy Sakrament oraz obraz Matki Bożej Częstochowskiej, Królowej Polski. Pytamy się: co dzieje się w Katolickiej Polsce? Jak można dopuszczać do takich haniebných wydarzeń?! Ktoś powie, że to tylko grupy dziwných ludzi... Tak, ale nikt z nas nie może być na takie wydarzenia obojętny. Konkretną formą naszych reakcji jest oczywiście modlitwa. – I ta dzisiejsza w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Ojciec Święty Leon XIII na przełomie XIX i XX wieku wzywał do walki z panoszącym się złem poprzez prześląganie Serca Jezusowego. Dziś słowa i apele tego wielkiego Papieża są bardzo aktualne. Wspominając to współczesne zło, którym

jesteśmy wstrząśnięci nie możemy zapominać o nieprawościach szerzących się także w naszej Parafii. Wymieńmy tu chociażby profanację Dnia Pańskiego, niedzieli. Odrzucanie uczestniczenia we Mszy świętej i korzystania z innych sakramentów. Niszczenie sakramentu małżeństwa, wolne związki, konkubinaty. Odrzucenie przez niektórych rodziców katolickiego wychowania swoich dzieci. Przymykanie oka przez niektórych członków rodziny na ciężkie grzechy najbliższych. Czy to nie jest odrzucanie Boga? Czy to nie jest profanacja Jego świętego Wizerunku w człowieku? Jesteśmy przecież świątynią Boga i Bóg mieszka w nas! To dzisiejsze święto Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mierzeszynie pozostaje jakimś wielkim wołaniem do Boga o Miłosierdzie dla nas!

Moi Drodzy!

Żyjąc w takim świecie, idźmy za wciąż aktualną wskazówką Ojca Świętego Leona XIII, aby w Sercu Jezusa złożyć wszelką nadzieję na uleczenie zła naszych czasów. Słowa tego wielkiego Papieża pozostają wciąż aktualne; są troską o każdego z nas. Niech Najświętsze Serce Pana Jezusa będzie naszą siłą każdego dnia w zwalczaniu wszelkiego zła!

Mierzeszyn, 28 czerwca 2019 roku

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

AKT POŚWIĘCENIA RODZAJU LUDZKIEGO NAJŚWIĘTSZEMU SERCU PANA JEZUSA

(tekst autorstwa Ojca Świętego Leona XIII, Encyklika „Annum sacrum”, 1899 rok)

O Jezu Najśłodszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas korzących się u stóp ołtarza Twego. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy. Oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą.

Wielu nie zna Ciebie wcale; wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj się nad jednym i drugim, o Jezu Najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do Świętego Serca Swego.

Królem bądź nam, o Panie, nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstępili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili co prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu.

Króluj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela; przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden pasterz.

Królem bądź tych wszystkich, którzy jeszcze błakają się w ciemnościach pogaństwa lub islamizmu, i racz ich przywieść do światła i królestwa Bożego. Wejrzyj wreszcie okiem miłosierdzia Swego na synów tego narodu, który był niegdyś narodem szczególnie umiłowanym. Niechaj spłynie i na nich, jako źródło odkupienia i życia, ta Krew, którą oni niegdyś wzywali na siebie.

Zachowaj Kościół Swoj, o Panie, i użycz mu bezpiecznej wolności. Użycz wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi od końca do końca, jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które nam stało się zbawienie; Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

Papież LEON XIII

ŚWIĘCENIA DIAKONATU 2019

Reda, kościół św. Antoniego Padewskiego, 22 czerwca 2019 roku

(...) Uroczystość wyświęcenia diakonów jest związana z tajemnicą powołania. – Różne są powołania. Każde z nich dotyczy istoty człowieka, który ma niezwykłą wartość w oczach Boga, ale też świata i samego obdarowanego. Ta uroczystość nie dotyczy samych kandydatów na diakonów, ale nas wszystkich, kiedy zastanawiamy się nad swoim powołaniem, na ile jesteśmy mu wierni, na jakim etapie jego realizacji jesteśmy (...). Pierwszym miejscem, gdzie kształtuje się powołanie każdego człowieka, jest jego środowisko, w którym wzrastał. Życiowe doświadczenia kandydatów na diakonów mogą być *'uskrzydlającym bagażem'* w ich życiu kapłańskim. To rodzina, dom, środowisko, w którym dorastaliście. Nawiązanie do tych doświadczeń to nie tani sentymentalizm, ale świadomość, która będzie towarzyszyć wam przez całe życie. Przywołanie tych doświadczeń daje moc, przypomina skąd pochodzicie, i wzmacnia w każdym środowisku, w które skieruje was Pan Bóg. Dzisiejszemu człowiekowi coraz trudniej przychodzi dzielenie się wiarą, dawanie o niej świadectwa, przekazywanie go kolejnym pokoleniom. Chętnie dziś robi się karierę, dba się o swój rozwój, zapominając o darze wiary (...). Kapłaństwo, *'do którego idziecie, jest ojcostwem'*. – To często sprawia trudności, szczególnie dziś, kiedy mamy do czynienia z kryzysem ojcostwa, ale też wtedy, gdy trudno być ojcem dla starszej o kilkadziesiąt lat osoby, bardziej doświadczonej, która wzrusza świętością i życiem religijnym. Wasze ojcostwo jest darem szafowania, dzielenia wiary, udzielania sakramentów. Tego daru nie ma osoba, która jest święta, ale nie jest w stanie kapłańskim. Dlatego stanięcie przed sakramentem kapłaństwa powinno być świadectwem pokory, przed darem jaki daje wam Pan (...).

Ks. Biskup ZBIGNIEW ZIELIŃSKI

(fragment homilii z Mszy świętej święceń diakonatu)

W pierwszym rzędzie od lewej: dk. Mariusz Kohnke (pochodzi z Parafii św. Antoniego Padewskiego w Redzie), dk. Wiktor Szponar (z Parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Mikoszewie, diecezja elbląska), Jego Ekscelencja Ks. Biskup Zbigniew Zieliński – szafarz święceń diakonatu, dk. Damian Trzebiatowski (z Parafii Chrystusa Miłosiernego w Gdyni Redłowie), dk. Łukasz Rumian (z Parafii św. Andrzeja Boboli w Gdyni), dk. Beniamin Kirschling (z Parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Wejherowie).

W drugim rzędzie od lewej: ks. mgr Dawid Szabowski – dyrektor ekonomiczny Gdańskiego Seminarium Duchownego (GSD), ks. kanonik dr hab. Grzegorz Szamocki – były rektor GSD, ks. kanonik dr Jan Uchwat – ojciec duchowny GSD, ks. kanonik dr Krzysztof Kinowski – rektor GSD, ks. kanonik dr Krzysztof Szerszeń – prorektor GSD, ks. kanonik mgr Wojciech Langowski – ojciec duchowny GSD.

Gdańsk-Oliwa, 23 czerwca 2019 r.

SZANOWNYM JUBILATOM
Elżbiecie i Władysławowi
GÓRA

z okazji 40 rocznicy
zawarcia związku małżeńskiego

przesyłam wyrazy pasterskiego uznania
za wspólne życie oparte na fundamencie
Ewangelii, będące świadectwem wierności
Chrystusowi, zaufania Bożej Opatrzności
oraz umiłowania Kościoła i człowieka.

Niech Pan Bóg, otacza Czcigodnych Jubilatów
swoją opieką i umacnia darem wszelkich łask
przez długie i szczęśliwe lata wspólnego życia.

W tym duchu udzielam całym sercem
arcybiskupiego błogosławieństwa.

+ *Sławoj Leszek Głódz*

+ Sławoj Leszek Głódz
Arcybiskup
Metropolita Gdański

SERCE CIERPLIWE I MIŁOSIERNE

Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia! Pragniemy wspólnie z Maryją raz jeszcze odczytać Ewangelię. Poniekąd całą na raz. W nią wpisane jest Serce Jezusa. Serce cierpliwe i wielkiego miłosierdzia. Czyż nie takie jest Serce Tego, który przeszedł dobrze wszystkim czyniąc? (por. Dz 10,38). Który sprawił, że ślepi widzą, chromi chodzą, umarli zmartwychwstają, że ubogim głoszona jest Dobra Nowina? (por. Łk 7,22). Czyż nie takie jest Serce Jezusa, który sam nie miał gdzie głowy skłonić, gdy przecież lisy mają jamy, a ptaki gniazda? (por. Mt 8,20). Czyż nie takie jest Serce Jezusa, który ochronił jawnogrzesznicę przed kamienowaniem, a potem powiedział do niej: idź i więcej nie grzesz!? (por. J 8, 3-11). Czyż nie takie jest Serce Tego, którego nazwano „przyjacielem celników i grzeszników”? (por. Mt 11,19).

Patrzmy razem z Maryją w to Serce! Odczytujemy je w całej Ewangelii! Jednakże nade wszystko odczytujemy to Serce w momencie ukrzyżowania. Wtedy, gdy odsłoniła się do końca tajemnica w nim zapisana. Serce cierpliwe, bo otwarte na wszystkie cierpienia człowieka. Serce cierpliwe, bo gotowe przyjąć cierpienie żadną ludzką miarą nie zmierzone! Serce cierpliwe, bo wielkiego miłosierdzia! Czymże bowiem jest miłosierdzie, jak nie tą najszczególniejszą miarą miłości, która wyraża się właśnie cierpieniem? Czymże bowiem jest miłosierdzie, jak nie ostateczną miarą miłości, która zstępuje w samo centrum zła, aby je dobrem zwyciężyć? Czymże jest, jak nie miłością zwyciężającą grzech świata poprzez cierpienie i śmierć? Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego miłosierdzia!

Matko, która patrzysz w to Serce, stojąc pod krzyżem! Matko, która z woli tego Serca stałaś się Matką nas wszystkich, któż tak jak Ty zna tajemnicę Serca Jezusa z Betlejem, z Nazaretu, z Kalwarii? Któż jak Ty wie, że jest ono cierpliwe i wielkiego miłosierdzia? Któż jak Ty daje o tym nieustanne świadectwo?

Niech Maryja, Matka Miłosierdzia, napęłni nasze serca pewnością, że Bóg nas kocha. Niech będzie blisko nas w chwilach, kiedy czujemy się osamotnieni, kiedy wobec trudności życia odczuwamy pokusę, by się poddać. Amen.

Święty papież JAN PAWEŁ II

AKT ODDANIA SERCU JEZUSA

Panie Jezu Chryste, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, zwracamy się do Twojego Przenajświętszego Serca z pokorą i szczerością, z czcią i nadzieją, z głębokim pragnieniem oddania Ci należnej chwały i należnego uznania.

Panie Jezu Chryste, Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za to, Kim jesteś, i za to wszystko, co czynisz dla swojej małej trzody. Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, wielbimy Cię za miłość, którą nam objawiłeś w swoim Najświętszym Sercu, przebitym za nas, które się stało źródłem naszej radości, źródłem życia wiecznego.

Zgromadzeni w Imię Twoje, które jest ponad wszelkie imię, oddajemy się Twojemu Najświętszemu Sercu, w którym mieszka pełnia prawdy i miłości. W tym oddaniu się Tobie odnawiamy pragnienie odwzajemnienia się naszą miłością za wszelkie przejawy Twojej miłosiernej miłości.

Panie Jezu Chryste, Królu Miłości i Księżu Pokoju, władaj naszymi sercami i naszymi domami. Oddal wszystkie siły ciemności i dozwól nam współuczestniczyć w zwycięstwie Twego Przenajświętszego Serca. Wszyscy wyznajemy i oddajemy cześć i chwałę Tobie, Ojcu i Duchowi Świętemu, Jedyńemu żywemu Bogu, panującemu na wieki. Amen.

Święty papież JAN PAWEŁ II

PAMIĘTNA ROCZNICA URODZIN KS. JANA PAWŁA AELTERMANN i PANI HELENY GORDON

26 czerwca 2019 roku

Pani Helena Gordon nasza parafianka z Warcza w dniu 100. rocznicy swoich urodzin (26 czerwca 2019 roku) przy grobie Ks. Jana Pawła Aeltermanna dawnego proboszcza Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie i męczennika II wojny światowej. Tego samego dnia przypada także 143. rocznica urodzin tego Czcigodnego Kapłana. Trzeba także pamiętać, że pani Helena Gordon została ochrzczona w kościele parafialnym w Mierzeszynie dnia 13 lipca 1919 roku przez Ks. Jana Pawła Aeltermanna.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.